

sygn. akt III.K.38/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Białymstoku III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Mariusz Kurowski

Protokolant: Paulina Stachurska

w obecności prokuratora: Ewy Minor – Olszewskiej

po rozpoznaniu dnia 7.05.2015 r. sprawy

M. K., ur. (...) w B., syna S. i M.

Skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. **Sądu Okręgowego w Białymstoku** z dnia 31 marca 2000 r. sprawie o **sygn. akt III.K.161/98** za przestępstwa popełnione:

a) w dniu 17 sierpnia 1997 roku z art. 280 § 2 k.k. na karę 6 lat pozbawienia wolności,

b) bliżej nieustalonego dnia w grudniu 1997 roku z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności,

c) w dniu 10 kwietnia 1998 roku z art. 224 § 2 k.k. w zb. z art. 222 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

Na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. wymierzono karę łączną 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności, na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 10 kwietnia 1998 roku do dnia 11 lutego 2000 roku;

2. **Sądu Rejonowego w Białymstoku** z dnia 25 października 2002 r. w sprawie o **sygn. akt III.K.1612/02** za przestępstwa popełnione w bliżej nieustalonych dniach w okresie od 1 stycznia do 30 lipca 1997 roku w warunkach ciągu przestępstw z art. 43 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 20 (dwudziestu) stawek dziennych grzywny po 50 złotych każda,

3. **Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze** z dnia 28 stycznia 2005 roku w sprawie o **sygn. akt II.K.923/04** za przestępstwo popełnione w dniu 6 września 2004 roku z art. 48 ust. 3 i art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych każda, na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczono oskarżonemu na poczet kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od dnia 6 września 2004 roku do dnia 28 stycznia 2005 roku;

4. **Sądu Okręgowego w Białymstoku** z dnia 2 listopada 2009 roku w sprawie o **sygn. akt III.K.214/07** zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 7 września 2011 roku w sprawie o sygn. akt II Aka 87/10 za przestępstwa popełnione:

a) w okresie od maja do sierpnia 2004 roku z art. 56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art.65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. na karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

b) w nieustalonych dniach między majem a czerwcem 2005 roku z art. 56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

c) w okresie od 17 maja do 25 października 2005 roku z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art.64 §1 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

d) w okresie od marca do 18 września 2006 roku z art. 55 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z ar.56 ust. 3 cytowanej ustawy w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art.65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. na karę 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

Na mocy art. 85k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. orzeczono karę łączną 6 (sześciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych;

5. **Sądu Okręgowego w Białymstoku** z dnia 27 lutego 2013 roku w sprawie o **sygn. akt III.K.157/10** za przestępstwa popełnione:

a) w dniach 12 i 13 lipca 2005 r. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., gdzie na podstawie 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. wymierzono karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda,

b) w okresie od 15 do 18 kwietnia 2006 r. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 235 k.k. w zb. z art. 239 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na mocy art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 235 k.k. w zw. z art. 239 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

Na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono karę łączną 2 (dwóch) pozbawienia wolności.

I. Na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. łączy skazanemu M. K. kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie o sygn. akt III.K.214/07 za czyny popełnione w okresie od maja do czerwca 2005r. (pkt 4b), od 17 maja do 25 października 2005 r. (pkt 4c) oraz od marca do 18 września 2006 r. (pkt 4d) z karami pozbawienia wolności orzeczonymi wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie o sygn. akt III.K.157/10 za czyny popełnione w dniach 12 i 13 lipca 2005 r. oraz w okresie od 15 do 18 kwietnia 2006 r. (pkt 5a i 5b) i orzeka łączną karę 6 (sześciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 2 k.k. łączy skazanemu M. K. kary grzywny orzeczone wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie o sygn. akt III.K.214/07 za czyn popełniony w nieustalonych dniach między majem a czerwcem 2005 roku (pkt 4b) oraz czyn popełniony od marca do 18 września 2006 r. (pkt 4d) z karą grzywny orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie o sygn. akt III.K.157/10 za czyn popełniony w dniach 12 i 13 lipca 2005 r. (pkt 5a) i orzeka karę łączną grzywny w wymiarze 220 (dwustu dwudziestu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 50 (pięćdziesięciu) złotych.

III. W pozostałej części wyroki podlegające łączeniu (opisane w punktach 4 i 5) pozostawia do odrębnego wykonania.

IV. Na podstawie art. 572 k.p.k. postępowanie w zakresie połączenia kar orzeczonych wyrokami: Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 31 marca 2000 r. w sprawie o sygn. akt III.K.161/98 (pkt 1), Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 25 października 2002 r. w sprawie o sygn. akt III.K.1612/02 (pkt 2), Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia

28 stycznia 2005 r. w sprawie o sygn. akt II.K.923/04 (pkt 3) oraz kary orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie o sygn. akt III.K.214/07 za czyn popełniony od maja do sierpnia 2004 r. (pkt 4a) umarza. Kosztami procesu w tej części obciąża Skarb Państwa.

V. Na podstawie art. 577 k.p.k. ustala początek opisanej w punkcie I łącznej kary pozbawienia wolności na datę 25 stycznia 2013 r.

VI. Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. orzeka zwrot Aresztowi Śledczemu w B. dowodu rzeczowego w postaci książeczki zastępczej zdrowia osadzonego, znajdującej się na k. 44 akt.

VII. Zwalnia skazanego od ponoszenia pozostałych kosztów sądowych.

Sygn. akt III.K.38/15

UZASADNIENIE

M. K. został skazany następującymi wyrokami:

6. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 31 marca 2000 r. sprawie o sygn. akt III.K.161/98 za przestępstwa popełnione:

d) w dniu 17 sierpnia 1997 roku z art. 280 § 2 k.k. na karę 6 lat pozbawienia wolności,

e) bliżej nieustalonego dnia w grudniu 1997 roku z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności,

f) w dniu 10 kwietnia 1998 roku z art. 224 § 2 k.k. w zb. z art. 222 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

Na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. wymierzono karę łączną 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności, na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 10 kwietnia 1998 roku do dnia 11 lutego 2000 roku;

7. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 25 października 2002 r. w sprawie o sygn. akt III.K.1612/02 za przestępstwa popełnione w bliżej nieustalonych dniach w okresie od 1 stycznia do 30 lipca 1997 roku w warunkach ciągłego przestępstwa z art. 43 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 20 (dwudziestu) stawek dziennych grzywny po 50 złotych każda,

8. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 28 stycznia 2005 roku w sprawie o sygn. akt II.K.923/04 za przestępstwo popełnione w dniu 6 września 2004 roku z art. 48 ust. 3 i art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych każda, na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczono oskarżonemu na poczet kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od dnia 6 września 2004 roku do dnia 28 stycznia 2005 roku;

9. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 2 listopada 2009 roku w sprawie o sygn. akt III.K.214/07 zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 7 września 2011 roku w sprawie o sygn. akt II Aka 87/10 za przestępstwa popełnione:

e) w okresie od maja do sierpnia 2004 roku z art. 56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. art. 12 k.k. w zw. z art.65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. na karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

f) w nieustalonych dniach między majem a czerwcem 2005 roku z art. 56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

g) w okresie od 17 maja do 25 października 2005 roku z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

h) w okresie od marca do 18 września 2006 roku z art. 55 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z ar.56 ust. 3 cytowanej ustawy w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art.65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. na karę 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;

Na mocy art. 85k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. orzeczono karę łączną 6 (sześciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

10. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 27 lutego 2013 roku w sprawie o sygn. akt III.K.157/10 za przestępstwa popełnione:

a) w dniach 12 i 13 lipca 2005 r. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., gdzie na podstawie 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. wymierzono karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda,

b) w okresie od 15 do 18 kwietnia 2006 r. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 235 k.k. w zb. z art. 239 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na mocy art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 235 k.k. w zw. z art. 239 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

Na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono karę łączną 2 (dwóch) pozbawienia wolności.

Wobec M. K. zostały dotychczas wydane dwa wyroki łączne. Pierwszy w dniu 27 kwietnia 2007 roku przez Sąd Okręgowy w Białymstoku w sprawie o sygn. akt III.K. 39/07. Wyrokiem tym Sąd Okręgowy w Białymstoku połączył kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami: Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawach III.K.168/98 oraz Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie o sygn. akt III.K.161/02 i wymierzył karę 7 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Co do połączenia kar z wyroku o sygn. akt III.K. 923/04 w tym zakresie umorzył postępowanie.

Kolejnym wyrokiem łącznym z dnia 14 lipca 2011 roku w sprawie o sygn. akt III.K.73/11 Sąd Okręgowy w Białymstoku połączył skazanemu M. K. kary pozbawienia wolności i kary grzywny wymierzone wyrokami Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze w sprawie II.K.923/04 i Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie III.K.214/07 za czyn popełniony w okresie od maja do sierpnia 2004 roku i wymierzył mu karę łączną 5 lat pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 100 stawek dziennych przyjmując równowartość jednej stawki na kwotę 50 złotych. Dodatkowo Sąd wymierzył karę łączną za czyny popełnione: w nieustalonych dniach między majem a czerwcem 2005 r., w okresie od 17 maja do 25 października 2005 roku i w okresie od marca do 18 września 2006 r. karę łączną 6 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 50 zł.

W dniu 30 marca 2015 r. obrońca skazanego M. K. złożył wniosek o wydanie kolejnego wyroku łącznego i wymierzenie kary łącznej w wymiarze 7 lat pozbawienia wolności i kary grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 50 zł każda z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji obejmującej kary orzeczone wyrokami III.K. 214/07 za czyny popełnione w okresie od maja do sierpnia 2004 r., między majem a czerwcem 2005 r., od 17 maja do 25 października 2005 r., od marca do 18 września 2006 r. oraz wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 27 lutego 2013 r. w sprawie III.K.157/10. W uzasadnieniu wniosku obrońca odwołał się do bliskich związków przedmiotowo-podmiotowych i czasowych między wskazanymi czynami, na ich rozpatrywanie pierwotnie w ramach jednego postępowania w sprawie

o sygn. akt III.K.214/07 i ówczesne (przed częściowym uchynieniem wyroku) wymierzenie kary 7 lat pozbawienia wolności 200 stawek dziennych grzywny po 50 złotych. Podkreślił nadto, iż pozytywna opinia o skazanym daje podstawy do zastosowania zasady pełnej absorpcji.

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy skazanego co do zasady tj. w zakresie samego połączenia orzeczonych kar jednostkowych zasługiwał na uwzględnienie. Sąd jednakże uznał za zasadne zastosowanie innej zasady wymiaru kary łącznej, niż postulował wnioskujący.

Na wstępie należy wskazać, iż stosownie do treści art. 569 § 1 k.p.k. wyrok łączny wydaje się, jeżeli zachodzą warunki do wymierzenia kary łącznej, określone w art. 85 k.k., z którego wynika, iż Sąd wymierza karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok skazujący za którekolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu. Innymi słowy, w myśl wskazanego przepisu art. 85 k.k., kara łączna w wyroku łącznym może objąć tego samego rodzaju kary jednostkowe orzeczone poszczególnymi wyrokami, które zostały wymierzone za przestępstwa popełnione przed wydaniem pierwszego chronologicznie wyroku (tak: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005 r. I KZP 36/2004 OSNKW 2005/2 poz. 13 mająca moc zasady prawnej).

Wobec skazanego zapadło dotychczas siedem jednostkowych wyroków skazujących. Pierwszym chronologicznie wyrokiem umożliwiającym łączenie kar w ramy wyroku łącznego był wyrok Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie o sygn. akt III.K.161/98 z dnia 31 marca 2000 r. Analiza dat czynów i dat orzeczeń zapadłych w pozostałych sprawach wskazuje, iż czyn objęty wyrokiem w sprawie o sygn. akt III.K.1612/02 wchodzi w pierwszy zbieg realny z ww. pierwszym chronologicznie wyrokiem. Jednakże w zakresie połączenia tych kar węzłem kary łącznej rozstrzygnął już Sąd Okręgowy w Białymstoku w wyroku łącznym z dnia 27.04.2007 r. roku wydanym w sprawie o sygn. akt III.K.39/07 orzekając wymierzając karę 7 (siedmiu) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności. Z uwagi na powyższe Sąd w tym zakresie umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego, skoro o połączeniu węzłem kary łącznej kar jednostkowych wymierzonych za wyżej wymienione czyny, wchodzące w niniejszy zbieg realny już prawomocnie rozstrzygnięto i nie zaistniały w tym zakresie jakiegokolwiek nowe okoliczności uzasadniające orzeczenia nowej kary łącznej. Dodać jedynie należy, iż z uwagi na odmienny, szerszy przedmiot postępowania, obejmujący także inne skazania M. K., jako podstawę umorzenia powołano art. 572 k.p.k. a nie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.

W tej sytuacji kolejnym pierwszym chronologicznie wyrokiem jest wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze w sprawie o sygn. akt II.K.923/04 z dnia 28.01.2005r. Czyn, za który M. K. został skazany w tej sprawie wchodzi w zbieg realny z czynem I ze sprawy o sygn. akt III.K.214/07, popełnionym w okresie od maja do sierpnia 2004. W tym zakresie rozstrzygnął również Sąd Okręgowy w wyroku łącznym z dnia 14 lipca 2011 roku wymierzając karę łączną 5 lat pozbawienia wolności i karę 100 stawek grzywny w wysokości po 50 złotych. W tym zakresie Sąd również umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego, nie dopatrując się okoliczności zmieniających sytuację prawną i faktyczną skazanego w tym zakresie. Tymże wyrokiem łącznym Sąd wymierzył nadto karę łączną w wymiarze 6 lat pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych po 50 złotych za pozostałe trzy czyny ze sprawy o sygn. akt III. K.214/07 popełnione w okresie od maja do czerwca 2005 r., 17 maja do 25 października 2005 r., od marca do 18 września 2006 r.

W dniu 27 lutego 2013 roku wobec M. K. zapadł kolejny wyrok skazujący wydany przez Sąd Okręgowy w Białymstoku w sprawie o sygn. akt III.K.157/10 za czyny popełnione w dniach 12 i 13 lipca 2005 r. i czyn od 15 do 18 kwietnia 2006 roku. Czyny te początkowo objęte były postępowaniem w sprawie o sygn. akt III.K.214/07. Jednakże w tym zakresie wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 7 września 2010 r. w sprawie o sygn. akt II.AKa.87/10 ww. wyrok został częściowo uchylony, po czym rozpoznany przez Sąd Okręgowy w Białymstoku we wspomnianym postępowaniu.

W tej sytuacji faktycznej i prawnej wniosek obrońcy skazanego o wydanie kolejnego wyroku łącznego zyskał aprobatę Sądu. Kolejnym pierwszym chronologicznie wyrokiem jest w tej sytuacji wyrok w sprawie o sygn. akt III.K.214/07 z dnia 2 listopada 2009 roku, albowiem w ramy zbiegu realnego ujętego wyrokiem łącznym w sprawie o sygn. akt

III.K.73/11 wchodził tylko jeden czyn z tejże sprawy. Analiza dat pozostałych czynów i dat tychże dwóch wyroków wykazuje, iż trzy czyny objęte niniejszą sprawą (z punktu 4 b, c i d) wchodzi w zbieg realny z czynami objętymi sprawą o sygn. akt III.K.157/10, popełnionymi w dniach 12 i 13 lipiec 2005 r. oraz w okresie od 15 do 18 kwietnia 2006 r. (pkt 5 a i b). Wymierzono za nie również podlegające łączeniu kary tego samego rodzaju. Za czyn z punktu 4b karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę 30 stawek dziennych grzywny po 50 złotych, za czyn z punktu 4c karę 1 roku pozbawienia wolności i za czyn z punktu 4 d karę 6 lat pozbawienia wolności i 200 stawek grzywny po 50 złotych, z kolei za czyn z punktu 5a karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 50 stawek dziennych grzywny po 50 zł, zaś za czyn ostatni - z punktu 5b, karę 1 roku pozbawienia wolności. Z tego względu Sąd połączył niniejsze kary jednostkowe węzłem kary łącznej.

Podnieść jedynie tu wymaga, że założony wniosek zawierał żądanie połączenia kar orzeczonych wyrokami Sądu Okręgowego w Białymstoku o sygn. akt III.K.214/07 i sygn. akt III.K.157/10. Wskazując, iż przemawia za tym fakt, że wszystkie te czyny, za które tymi dwoma orzeczeniami został skazany M. K., były przedmiotem ww. wcześniejszego postępowania. Podkreślić zatem należy, że przedstawiona wyżej argumentacja nie pozostawia jakichkolwiek wątpliwości co do słuszności danego połączenia kar, zaś zawarta przez obrońcę skazanego we wniosku argumentacja jest contra lege, co zdaje się on sam zauważać sygnalizując konieczność połączenia orzeczonych kar w ww. sposób. To zaś powoduje, iż dłuższy wywód w tym zakresie należało uznać za zbędny.

Podstawą wymiaru kar łącznych orzeczonych niniejszym wyrokiem był co do kar pozbawienia wolności art. 86 § 1 k.k., zaś odnośnie kar grzywny przepis art. 86§ 2 k.k. Na mocy tych przepisów możliwym było orzeczenie kar łącznych w wymiarze nie niższym niż najsurowsza z orzeczonych kar jednostkowych (granica dolna) ale nie wyższym niż suma kar jednostkowych (granica górna) ujętych w ramy danego zbiegu realnego. Granice kary łącznej z punktu I wyroku wynosiły zatem od 6 lat do 11 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Granice zaś kary łącznej grzywny wymierzonej w punkcie II wyroku to kara grzywny od 200 do 280 stawek dziennych. Sąd zastosował zasadę asperacji tj. częściowej kumulacji i częściowej absorpcji, przy wymiarze każdej z kar łącznych, z tym że bliżej tej ostatniej zasady.

Nadmienić należy, iż przy orzekaniu kary łącznej decydujące znaczenie na jej wymiar ma względ na jej prewencyjne oddziaływanie w znaczeniu prewencji indywidualnej i generalnej. Istotne znaczenie mają również okoliczności, które zaistniały po wydaniu przedmiotowych wyroków podlegających łączeniu, a które wskazują na proces resocjalizacji skazanego. Kara łączna orzekana w wyroku łącznym jest bowiem swojego rodzaju podsumowaniem działalności przestępczej skazanego w okresie objętym skazaniami za przestępstwa pozostające w realnym zbiegu. Takie stanowisko niejednokrotnie zajmował Sąd Najwyższy w swoim orzecznictwie, podkreślając także konieczność uwzględniania przy jej wymiarze związków podmiotowych i przedmiotowych oraz czasowych, zachodzących pomiędzy poszczególnymi czynami, co w poważnej mierze winno decydować o zastosowaniu w mniejszym lub większym stopniu zasady absorpcji lub kumulacji (tak m.in. wyrok SN z 25 X 1983r. OSN KW 1984, z.5-6, poz.65, wyrok z 11. II 1976r. OSN KW 1976,z.10-11,poz.128). Pogląd ten Sąd orzekający w niniejszym składzie podziela w całości. Dlatego też przyjąć należało, że im większe jest powiązanie pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami, tym pełniej wymiar kary łącznej winien uwzględniać zasadę absorpcji. I odwrotnie – im luźniejszy ów związek to przy wymiarze kary łącznej winno się w większym stopniu uwzględniać zasadę kumulacji, czyli dodawania kar. W aspekcie przedmiotowym związek przestępstw wyrażają kryteria przedmiotowe poszczególnych czynów, jak tożsamość pokrzywdzonych, rodzaj naruszonych dóbr prawnych, sposób działania sprawcy, związki czasowe itd., w aspekcie podmiotowym chodzi natomiast o motywby bądź pobudki, jakimi kierował się sprawca, podobieństwo rodzajów winy, zamiarów itd. (tak: Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 28.02.2012r., sygn. akt II AKa 10/2012).

Rozważając powyższe okoliczności Sąd dostrzegł dość ściśle związki przedmiotowe między czynami z punktu 4b i 4d, oba czyny godziły bowiem w to samo dobro prawne (zdrowie publiczne). Kolejna grupa czynów- czyny z punktu 4c i 5a- godziły w wiarygodność dokumentów, ale czyn z punktu 5a dodatkowo w obrót gospodarczy i mienie. Odrębnej kategorii przestępstwem jest czyn z punktu 5b atakujący odmienne dobro prawne-Wymiar Sprawiedliwości. Pewna korelacja zachodzi jednak w zakresie czasu popełnienia przestępstw wchodzących w niniejszy zbieg realny. Czyny z pkt 4b, 4c zająbiają się częściowo w czasie (maj –czerwiec 2005 r. to wspólny czas ich popełnienia). Z kolei czyn z punktu 5a dzieli odstęp zaledwie dwóch tygodni od czynu z punktu 4b i pokrywa się czasowo z czynem z punktu 4c.

Z kolei czyny z punktu 4d i 5 b zazębiają się czasowo, czyn z punktu 5b mieści się w czasookresie czynu z punktu 4d. Sąd dostrzegł również bliskie związki podmiotowe między czterema spośród pięciu czynów ujętych w ramy zbiegu realnego, albowiem czyny te zostały popełnione z tożsamą motywacją- z chęci zysku, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Od tej grupy odbiega tylko jeden czyn z punktu 5b.

Z uwagi na powyższe oraz wzgląd na dyrektywy z zakresu prewencji generalnej i indywidualnej Sąd zastosował do wymiaru kar łącznych zasadę asperacji, ale zbliżoną do zasady absorpcji. Niewątpliwie bowiem opinia o skazanym z dnia 5 maja 2015 r. ma generalnie pozytywny wydźwięk. Skazany M. K. przebywa w jednostce penitencjarnej od września 2006 roku. Funkcjonariusze służby więziennej oceniają zachowanie skazanego jako dość dobre. Jakkolwiek w opinii zawarte są wzmianki odnośnie negatywnych zachowań osadzonego, w tym czynnego uczestniczenia w podkulturze przestępczej, to niewątpliwie dotyczą one jedynie pewnego okresu jego pobytu (lat 2008-2010 r.). Aktualnie zaobserwowano zdecydowaną pozytywną zmianę zachowania. Skazany przestrzega porządku i dyscypliny, a funkcjonariusze nie mają zastrzeżeń co do jego zachowania. Stopień realizacji programu oddziaływania kary oceniono jako dobry.

W ocenie Sądu połączenie kar pozbawienia wolności na zasadzie asperacji w określony w wyroku sposób jest w tym wypadku uzasadnione. Orzeczone wyrokiem łącznym kary, zdaniem Sądu, są wyważone, sprawiedliwe i stanowią syntetyczną całościową ocenę tych zachowań skazanego, są do niej adekwatne i nie rażą swą surowością. Kary łączne w wymiarze 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (po obniżeniu z sumy kar 5 lat) oraz 220 stawek dziennych grzywny (po odjęciu z sumy kar 60 stawek) we właściwy sposób podsumowują odpowiedzialność skazanego, a nadto właściwie spełnią swe cele z zakresu prewencji indywidualnej i generalnej. Dodatkowo w pewien racjonalny sposób uporządkują dotychczasową sytuację prawną M. K., wynikłą po wydaniu poprzednich orzeczeń.

Ustalając wymiar stawki dziennej grzywny na kwotę 50 złotych Sąd miał na uwadze maksymalną granicę stawki wyznaczonej przez kary jednostkowe (50 złotych) oraz umiarkowane możliwości zarobkowe skazanego. W ocenie Sądu, bowiem sama izolacja skazanego i aktualny brak pracy zarobkowej nie wyklucza całkowicie jego możliwości zarobkowych w przyszłości, celem zrealizowania kary grzywny. Skazany jest bowiem osobą w średnim wieku o dość dobrym stanie zdrowia, korzysta ze szkoleń w jednostce penitencjarnej, ukończył kurs komputerowy, a zatem w pewnym stopniu doskonalili swoje kwalifikacje, co może mu ułatwić podjęcie pracy zarobkowej. Nie sposób nadto pomijać, iż skazany stara się o zatrudnienie w jednostce penitencjarnej.

Odnosząc się do wniosku obrońcy skazanego o zastosowanie pełnej absorpcji wskazać należy, iż absorpcją byłoby wymierzenie najwyższej z kar jednostkowych a zatem 6 lat. Jednakże zastosowanie tej zasady, z uwagi na dotychczasową przeszłość kryminalną skazanego i niezakończony nadal proces resocjalizacji, jak też różnorodność popełnionych przestępstw, nie było to możliwe. Byłoby to też zbytnim premiowaniem sprawcy popełniającego kilka przestępstw. Zastosowanie zasady absorpcji wiąże się z wymierzeniem kary najbardziej korzystnej dla skazanego, bowiem wymierza się w takim przypadku najsurowszą karę wymierzoną za jednostkowe przestępstwo, a reszta kar zostaje przez nią pochłonięta. Zarówno w doktrynie jak i w orzecznictwie podkreśla się, że oparcie wymiaru kary łącznej na zasadzie absorpcji, podobnie zresztą jak kumulacji, jako zasadzie skrajnej, traktować należy jako rozwiązanie stosowane wyjątkowo. Natomiast priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji (tak: A. Marek: Komentarz, Kodeks karny, Warszawa 2004 rok s. 293; wyrok SN z 2 grudnia 1975 roku Rw 628/75, OSNKW 1976/2/33, wyrok SA w Katowicach z dnia 13 listopada 2003 roku, II AKa 339/03). W szczególności zasada absorpcji przy wymierzaniu kary łącznej może być zastosowana, gdy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami zachodzi bardzo bliski związek przedmiotowy i podmiotowy, a przesłanka prognostyczna pozwala na stwierdzenie, że kara łączna w wysokości najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych jest wystarczającą oceną zachowania się sprawcy (tak: wyrok SA w Gdańsku z dnia 23 stycznia 1997r., II AKa 321/96). Związek podmiotowo-przedmiotowy zbiegających się przestępstw winien być tak ścisły, że upodabniałby je do jednego przestępstwa jak w przypadku pomijalnego zbiegu przestępstw lub ciągu przestępstw, gdy nie potrzeba podwyższać progu represji karnej (tak: Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 20 września 2012 r. II AKa 168/12, KZS 2012/10/39, Wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 28 lutego 2008 r. II AKa 246/07, Prok.i Pr.-wkl. 2009/10/34, KZS 2009/10/55, postanowienie Sądu Najwyższego z 9 stycznia 2013 roku w sprawie o sygn. akt III KK 346/12, Lex

1277751). Podkreślenia zatem wymaga, że we wskazanej sytuacji faktycznej, przy znacznej ilości skazań, przy dość bliskich związkach podmiotowo-przedmiotowych, ale nie w takim stopniu, jak wskazano powyżej, zastosowanie zasady absorpcji nie jest zasadne. Należy zaś mieć na uwadze, iż instytucja kary łącznej nie jest instrumentem łagodzenia orzeczonych kar za pozostające w zbiegu realnym przestępstwa. Wymiar kary łącznej jest działalnością racjonalną polegającą na oznaczeniu kary odpowiedniej do stopnia związku podmiotowo-przedmiotowego między zbiegającymi się realnie przestępstwami. Instytucja ta nie służy zatem premiowaniu skazanego przez ograniczenie jego odpowiedzialności karnej, lecz rzeczywistemu oddaniu zawartości kryminalnej czynów, jakich się dopuścił. Kara łączna to szczególna kara wymierzana niejako "na nowo" i jako taka stanowić musi syntetyczną całościową ocenę zachowań sprawcy, będąc właściwą, celową z punktu widzenia prewencyjnego, reakcją na popełnione czyny i jako taka nie może i nie powinna być postrzegana jako instytucja mająca działać na korzyść skazanego, ale jako instytucja gwarantująca racjonalną politykę karania w stosunku do sprawcy wielości - pozostających w realnym zbiegu - przestępstw (tak Wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 24 kwietnia 2014 r., sygn. akt II AKa 98/1, LEX nr 1473943).

Odnosząc się do sytuacji zdrowotnej skazanego wskazać należy, iż zgłaszane przez M. K. dolegliwości podczas pobytu w jednostce penitencjarnej, jako typowe dolegliwości zdrowotne (ból kręgosłupa) w ocenie Sądu nie wpływają w istotny sposób na wymiar tej kary łącznej. Okoliczność dotycząca stanu zdrowia skazanego jest wyprowadzana z art. 571 § 1 k.p.k., ale nie mieści się bezpośrednio w zasadach i regulach wymierzania kary łącznej wynikających z art. 53 § 1 k.k. oraz wyprowadzanych z art. 86 k.k. związków podmiotowo-przedmiotowych między zbiegającymi się przestępstwami. Co najwyżej może pośrednio lokować się w dyrektywach prewencji indywidualnej (tak: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 marca 2013 r. III KK 397/12, lex nr 1294350). Dlatego należało stwierdzić, iż tego rodzaju schorzenie skazanego nie miało praktycznie żadnego znaczenia przy wymiarze ww. kary łącznej.

Końcowo należy podnieść, iż wbrew sugestiom obrońcy nie może mieć znaczenia okoliczność, iż za część czynów objętych węzłem wyroku łącznego wymierzono uprzednio w sprawie o sygn. akt III.K.214/07 kary łączne 7 lat pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 200 stawek dziennych w wysokości jednej stawki w kwocie 50 złotych. Te kary łączne nie uprawomocniły się, gdyż zostały uchylone wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 7 września 2010 r. w sprawie o sygn. akt II.Aka.87/10, wskutek m.in. apelacji prokuratora złożonej na niekorzyść skazanego, w której domagał się podwyższenia łącznej kary pozbawienia wolności do wysokości 10 lat. Jeszcze ważniejszym jest, że wspomniane kary łączne obejmowały także karę jednostkową 5 lat pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych grzywny za przestępstwo popełnione w okresie od maja do sierpnia 2004 r. (pkt 4a), która została połączona z karą orzeczoną w sprawie II.K. 923/04 Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze. Zatem w tych okolicznościach sąd nie był związany wymiarem żadnej z wcześniej orzeczonych łącznych kar w sprawie III.K. 214/07 Sądu Okręgowego skoro dyrektywa z art. 443 k.p.k. nie znajduje tu zastosowania. Natomiast przepis art. 86 § 1 k.k. wyraźnie nakazuje przy wymiarze kary łącznej brać pod uwagę kary jednostkowe wymierzone za poszczególne przestępstwa pozostające w zbiegu realnym, nie zaś uprzednio orzeczone kary łączne. Również art. 85 k.k. przy oznaczaniu kary łącznej nakazuje przyjęcie za jej podstawę wyłącznie „kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa”.

W pozostałym zakresie wyroki podlegające łączeniu Sąd pozostawił do odrębnego wykonania.

Zgodnie z art. 577 k.p.k. Sąd ustalił początek kary łącznej pozbawienia wolności, wskazując datę 25 stycznia 2015 roku.

Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. Sąd rozstrzygnął, co do dowodu rzeczowego- książeczki zastępczej zdrowia osadzonego. Zwrot osobie uprawnionej wynika ze zbędności dowodu dla niniejszego postępowania.

W oparciu o art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił skazanego od kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego, uznając, iż jego sytuacja materialna uniemożliwi mu ich uiszczenie. Skazany od 2006 r. przebywa w jednostce penitencjarnej i nie jest w niej zatrudniony. O kosztach procesu w części umarżającej postępowanie co do połączenia kar wyszczególnionych w punkcie IV wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k.